

FRI Holdningsnotat 1998 om et firmas deltagelse i flere grupper i samme udbud

Baggrund

Strukturen i den danske rådgiversektor er forskellig fra arkitektsiden til ingeniørsiden. De største arkitektfirmaer er langt mindre end de største af ingeniørfirmaerne - og antallet af potentielle arkitektfirmaer til løsningen af visse typer byggeopgaver med et teknisk kompliceret indhold kan vurderes at være noget større end den tilsvarende gruppe af potentielle ingeniørfirmaer.

Det er formentlig en kendsgerning, at ordregiverne i mange opgaver har lagt betydeligt vægt på det kreative oplæg fra arkitekten som grundlag for tildelingen af kontrakten. Men det er nok rigtigt, at ordregiver tillige har forudsat, at den ingeniørpartner som medvirker, i meget høj grad er ansvarlig for opgavens tekniske løsning, funktionsduelighed og bygbarhed. Dermed spiller ingeniørens identitet i de fleste forekommende udbud en væsentlig rolle ved udvælgelsen af tilbudsgiverne (prækvalifikationen). Det er FRI's mål at ingeniørens faglige kvalifikationer i fremtiden tillige i højere grad skal spille en rolle ved tildelingen (konkurrencen).

Fra arkitektside udtrykkes det af og til, at det er vanskeligt ved nye udbud at finde en ingeniørsamarbejdspartner, idet den ingeniør, man helst vil arbejde sammen med, hyppigt viser sig allerede at have indgået aftale til anden side om at søge prækvalifikation til den samme opgave.

At de største af ingeniørfirmaerne er landsdækkende koncerner med flere navne og afdelinger i mange byer, gør kun vanskelighederne større. Flere arkitektvirksomheder har givet udtryk for ønske om at kunne søge prækvalifikation med et ingeniørfirma, uanset at dette også ansøger sammen med andre arkitektfirmaer.

Ofte vil en arkitektvirksomhed i én by have et godt kendskab og et godt forudgående samarbejde med et landsdækkende ingeniørfirmas medarbejdere i samme by - og de behøver ikke at finde det uacceptabelt eller konkurrencebegrænsende, at samme ingeniørfirmas afdeling i en anden by søger prækvalifikation eller udarbejder konkurrenceforslag eller tilbud sammen med en anden, udenbys arkitektvirksomhed.

Ansøgning om prækvalifikation på flere hold forudsætter naturligvis intern åbenhed om ønsket og accept hos samtlige deltagere på de hold, hvor gengangere kunne komme på tale. Enhver deltager kan selvsagt forlange eksklusivitet i samarbejdet med sine partnere som forudsætning for at danne gruppe.

Udbyderen bør i hver udbudssituation - og allerede i udbudsbekendtgørelsen tage stilling til, om han som udgangspunkt vil eller ikke vil prækvalificere hold med gengangere.

I en konkret situation nægtede en udbyder at optage to grupper til bedømmelse og afviste dermed på forhånd begges mulighed for at opnå prækvalifikation med henvisning til, at der var koncernforbundne ingeniørfirmaer i de to grupper. De pågældende fik besked om at trække deres deltagelse i den ene gruppe tilbage og i øvrigt selv vælge, hvilken der skulle være tale om. Dette må antages i strid med udbudsreglerne.

Udbyder skal naturligvis tage stilling til, om hver af de ansøgende grupper opfylder de stillede krav for prækvalifikation. Gør begge det, går de videre til den næste vurdering, hvor udbyder naturligvis inden for de givne rammer kan fravælge den ene gruppe eller dem begge ved den endelige udvælgelse af tilbudsgivere. Det vil formentligt være tilladt efter udbudsreglerne at udbyder ønsker, at der ikke er gengangere i de grupper, der giver tilbud. Men det bør for god ordens skyld fremgå af udbudsbekendtgørelsen og ikke blot være en almindeligt underforstået forudsætning.

FRI's holdning

Udbyderen bør i udbudsbekendtgørelsen på forhånd oplyse om sin stilling til spørgsmålet, om der kan være gengangere blandt deltagerne i de grupper, der ansøger om prækvalifikation og efterfølgende udvælges til at afgive tilbud på totalrådgivningsopgaver.

Det er FRI's holdning, at dette som udgangspunkt kan være muligt, og at det bør overlades til tilbudsgiverne selv i hver enkelt sag at tage stilling til, om deres samarbejde skal være eksklusivt eller ikke.

Spørgsmålet om deltagelse i flere grupper i samme udbud er efter FRI's opfattelse mere et problem af rent forretningsmæssig karakter for den enkelte virksomhed end et generelt brancheanliggende om god rådgiverskik og etisk adfærd.

Godkendt af FRI's bestyrelse 1998-10-06